_			_		-
r	١. ١	11.		aalko	
	വ	บบทา	$a \mapsto a$	ากบรด	\sim 1
			1 115	าสาหน	,, ,,

Gravitatsiooni mõju kera soojusmahtuvusele

Uurimistöö

Kaarel Kivisalu

11. a

Juhendajad: prof Jaan Kalda

õp Toomas Reimann

Sisukord

Sis	ssejuha	atus		3				
1	Teore	eetiline	osa	4				
	1.1	Tavap	pärane lahendus	4				
	1.2	2 Tavapärane lahendus ja selle termodünaamika II seaduse rikkumine						
	1.3	Statis	stiline mehaanika	5				
	1.4	Energiatasemed ja soojusmahtuvus						
	1.5	Kvaas	si-klassikaline lähendus	6				
	1.6	Häirit	tuse meetod	6				
2	Prak	Praktiline osa						
	2.1	Üldla	hendus	7				
	2.2	Potentsiaalide analüüs						
		2.2.1	Infinite potential well	7				
		2.2.2	Lineaarsed potentsiaalid	7				
		2.2.3	Kolmanda astme polünoompotentsiaal	7				
Ko	okkuvõ	őte		8				
Κŧ	asutati	ud mate	erjalid	9				
<i>V</i> ;	innitue	aloht		10				

Sissejuhatus

I rahvusvahelisel füüsikaolümpiaadil 1967. aastal oli järgnev probleem (Gorzkowski 1967):

Kaks homogeenset ühesugust kera on sama algtemperatuuriga. Üks kera on liikumatult horisontaalse tasandil, teine ripub niidi küljes. Mõlemale kerale antakse võrdne soojushulk. Kas kerade lõpptemperatuur on sama või mitte. Soojuskadudega mitte arvestada.

Käesolevas töös uuritakse konkreetsete potentsiaalide korral konstantse gravitatsioonvälja mõju kera soojusmahtuvusele. Konstantse gravitatsioonivälja potentsiaal on lineaarne. Vaadatakse soojusmahtuvuse erinevust juhtudel, kui on ainult kera potentsiaal ja kera potentsiaalile on lisatud lineaarne gravitatsioonivälja potentsiaal.

Töös on analüüsitud lõputut potentsiaaliauku häirituse meetodil, kuuppolünoompotentsiaali häirituse meetodil ja kahest lineaarsest funktsioonist koosnevat potentsiaali kvaasiklassikaliselt. Samuti on näidatud, et osade potentsiaalide korral ei mõjuta gravitatsioon soojusmahtuvust.

Varem on uuritud gravitatsiooni mõju metallkera soojusmahtuvusele üldjuhul. Leiti üldine seos soojusmahtuvuse, temperatuuri, gravitatsioonivälja tugevuse ja lineaarse soojuspaisumisteguri vahel. Saadud tulemust on eksperimentaalselt väga raske kinnitada, kuna gravitatsiooni mõju on väga väike. Konkreetsete potentsiaalide läbivaatamine tõstaks ka varem leitud mudeli usaldusväärsust.

Uurimistöö hüpotees on, et sõltuvalt potentsiaalist võib gravitatsioon nii tõsta kui ka langetada keha soojusmahtuvust.

1 Teoreetiline osa

1.1 Tavapärane lahendus

Tavapärane lahendus põhineb soojuspaisumisega seotud erinevustel. Kerale A soojust andes see paisub ja selle massikese tõuseb. Järelikult peab osa kerale A antavast soojushulgast kuluma kera massikeskme gravitatsioonilise potentsiaalse energia tõstmiseks ja lõpptemperatuur on madalam algsest. Vastupidiselt, kera B massikese langeb soojuspaisumise tõttu ja energiat saadakse juurde, järelikult on kera B lõpptemperatuur kõrgem.

Pannakse ka kirja tavapärasele lahendusele vastavad valemid. Olgu kerade soojusmahtuvus C_0 gravitatsioonivälja puudumisel. Tavapärase lahenduse korrale, kui kera A soojendatakse, siis selle massikese tõused $dR = \alpha R \, dT$ võrra, kus dT on temperatuuri tõus, α on soojuspaisumistegur ja R on kera raadius. Kera saab potentsiaalse energia $d\Phi = mg \, dR$, kus m on keha mass ja g on raskuskiirendus. Järelikult, kui soojushulk δQ antakse süsteemile, siis saadakse, et

$$\delta Q = C_0 dT + mg dR = C_0 dT + mg\alpha R dT = (C_0 + mg\alpha R)dT. \tag{1}$$

See on ekvivalentne väitega, et kera A soojusmahtuvus on:

$$C_A = C_0 + mg\alpha R. (2)$$

Analgoselt saame, et kera B soojusmahtuvus on

$$C_B = C_0 - mg\alpha R. (3)$$

Enamuse materjalide jaoks on $\alpha > 0$, millest tulenevalt $C_A > C_B$. Järelikult on tavapärase lahenduse kohaselt kera A lõpptemperatuur madalam kera B lõpptemperatuurist.

1.2 Tavapärane lahendus ja selle termodünaamika II seaduse rikkumine

Tavapärases lahenduses kaudselt eeldatakse, et keha siseenergia U ja raadius R sõltuvad ainult temperatuurist T, mitte aga raskuskiirendusest g. Vaadeltakse järgnevat tsüklit:

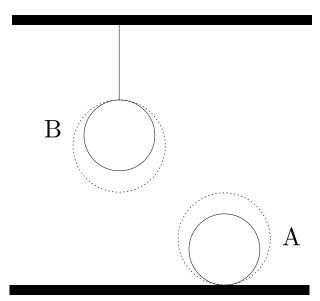
pall asub horisontaalsel külmal tasandil temperatuuriga T_1 ; pall ühendatakse soojema reservaariga, mille temperatuur $T_2 = T_1 + dT > T_1$; pall riputatakse nööri külge ja horisontaalne tasand eemaldatakse; pall ühendatakse külma revervuaariga, mille temperatuur on T_1 . Selle protsessi kasutegur on tehtud töö ja neeldunud soojuse suhe ning avaldub kujul (Palma, Sormani 2015)

$$\eta = \frac{2mg\alpha R}{C_0 + mg\alpha R}. (4)$$

Kasutegur η ei sõltu dT suurusest. Termodünaamika teist seadus saab sõastada järgnevalt: iga tsükkel, mis töötab ainult temperatuuride T_1 ja T_2 juures ei saa olla effektiivsem Carnot' tsüklist, mis töötab samade temperatuuride juures. Carnot' tsükli efektiivsus on

$$\eta_{Carnot'} = \frac{dT}{T_2} \tag{5}$$

Järelikult, kui dT on piisavalt väike, siis on palliga tsükli kasutegur suurem Carnot' tsükli kasutegurist. Teisisõnu rikub tavapärane lahendus termodünaamika II seadust.

Joonis 1. Probleemi ülesehitus

(Palma, Sormani 2015) Allikas:

1.3 Statistiline mehaanika

Kasutades statistilise mehaanika meetodeid on võimalik leida kera soojusmahtuvuse sõltuvus gravitatsioonist:

$$\frac{\partial C(g,T)}{\partial g} = -mTY\left(\alpha^2 + \frac{\partial \alpha}{\partial T}\right),\tag{6}$$

kus C on soojusmahtuvus, g on raskuskiirenuds, m on kera mass, T on kera temperatuur, Y on massikeskme kõrgus, α on lineaarne soojuspaisumistegur.

1.4 Energiatasemed ja soojusmahtuvus

Soojusmahtuvus avaldub energiatasemetest järgneval kujul:

$$\frac{\partial C}{\partial g} = -\frac{\partial}{\partial g} \frac{\partial}{\partial T} \frac{\partial}{\partial \beta} \ln \sum_{n=0}^{\infty} e^{-\beta E_n}$$
 (7)

<++>

1.5 Kvaasi-klassikaline lähendus

1.6 Häirituse meetod

2 Praktiline osa

- 2.1 Üldlahendus
- 2.2 Potentsiaalide analüüs
- 2.2.1 Infinite potential well
- 2.2.2 Lineaarsed potentsiaalid
- 2.2.3 Kolmanda astme polünoompotentsiaal

Kokkuvõte

Kasutatud materjalid

Gorzkowski, W. (1967) Problems of the 1st International Physics Olympiad. Loetud: http://ipho.org/problems-and-solutions/1967/1st_IPhO_1967.pdf, 18.11.2018

Palma, G. D., Sormani, M. C. (2015) "Counterintuitive effect of gravity on the heat capacity of a metal sphere: re-examination of a well-known problem". American Journal of Physics, nr 83 (723)

Kinnitusleht

Kinnitan, et
• koostasin uurimistöö iseseisvalt. Kõigile töös kasutatud teiste autorite töödele ja
andmeallikatele on viidatud;
• olen teadlik, et uurimistööd ei edastata teistele tulu teenimise eesmärgil ega jagata
teadlikult plagieerimiseks.
kuupäev / nimi / allkiri
Tunnistan uurimistöö kaitsmisvalmiks.
Juhendajad
kuupäev / nimi / allkiri
kuupäev / nimi / allkiri